

František Skála (1956)

Královna, 2000

František Skála (1956), sochař, malíř, ilustrátor, literát, hudebník, tanečník, držitel ceny Jindřicha Chalupeckého i cen za ilustrace, člen Tvrdohlavých, herec Divadla Sklep, zpěvák MTO Universal Praha a kapely Finský barok, člen Tros Sketos, skutečný člen tajné organizace B.K.S., komtur Řádu Zelené Berušky, to vše charakterizuje renesanční záběr mnohotvárného umělce a autora naší Královny. František Skála je romantický solitér českého umění, poněkud mystifikátor, někdy i provokatér a sarkasta oplývající silnou autorskou imaginací a poetickou originalitou, která naplňuje jeho díla tu napětím, tu mystikou, tu iracionalitou, jinde groteskním ironickým či sebeironizujícím humorem.

Již od středoškolských studií se zabývá řezbářstvím a dřevem. A dřevo ve formě přírodní nebo opracované se také v jeho tvorbě objevuje velmi často. František Skála rád a hodně cestuje, takže kromě tradičního střeoevropského nebo tropického dříví občas do svých děl zakomponuje i exoticky působící dřevíčka australská nebo třeba mexické kořeny. Často používá také kůže nejroztodivnějšího původu, které kombinuje s kovem, dřevem a dalšími materiály (drápky, kostičky, krovky, lišejníky, šišky, hlína, sklo, chlebová plíseň, trouchnivější koberec, papírové linoleum, molitan, umělá hmota a mnoho dalšího). Hledá tyto úlomky přírodního i umělého původu kudy chodí a zachraňuje je pro budoucnost, jinak by zanikly působením času, přírodních živlů, lidským přičiněním nebo naopak člověčí netečností. Ze spousty rozličných jednotlivostí (občas i samostatně a původně nevábnych) dokáže vykouzlit díla nových významů působivá svou hravostí, fantazií, humorem i nadsázkou, jindy mystikou. Skálův obdivuhodný „recyklovací“ způsob tvorby je i v rámci mezinárodní výtvarné scény ojedinělý a nezaměnitelný.

František Skála miluje přírodu a na starém statku na Dřevíči tráví své nejšťastnější chvíle. A možná právě tam, daleko od civilizace a blízko mystickému keltskému hradišti, vytvořil i **Královnu**. Sochařský portrét jako tradiční žánr mnoha umělců známe v podobě bust trpělivě vytesaných do kamene nebo plastik původně modelovaných ve tvárné hlíně. František Skála ovšem k žánru přistoupil po svém, vytvořil objekt sestavený z několika komponentů a různorodých materiálů. Hlavní část tvoří kus dřeva hladce obroušeného dlouhodobým působením vody, vyčesaný drdol vznikl kombinací dřevěné větve, starých gumových koleček a elektrikářských kabelů, dáma je ozdobená i broží ze staříčké gumičky do vlasů a plodu li-či, ucho s náušnicí naznačuje pokroucená bužířka, jako podstavec slouží dřevěný oválek, na kterém se kdysi skvěly jelení parůžky. Objekt vznikl klasickým autorovým skládáním zdánlivě nekompatibilních prvků – výsledný portrét je krásný, působí vznešeně, hrdě a vskutku panovnický, jak se na královnu sluší...

František Skála (1956)

Queen, 2000

František Skála pursues sculpture, painting, illustration, literature, music, and dance. He holds the Jindřich Chalupecký Award and has been widely acknowledged for his illustrations. He is a member of the Hard-Headed art group, performs in the Sklep [Cellar] Theater, and sings in the MTO Universal Prague and the Finnish Baroque bands. He is also part of the Tros Sketos group. In addition, he is the “real member” of the BKS secret organization and the Commander of the Order of the Green Ladybug. Skála, an authentic Renaissance multifaceted artist, is a romantic solitaire figure of contemporary Czech art – sometimes a mystifier, sometimes a provocateur, and a sarcasm abounding in flowery imagination and poetic originality. These features make his works full of tension, mysticism, and irrationality as well as ironic or self-ironizing humor.

Skála has been involved in woodcarving and working with wood since his secondary-school studies. Wood in its either natural or processed form appears very often in its oeuvre. He loves to travel, and therefore incorporates not only Central-European and tropical wood, but also Australian wood or Mexican roots into his works. He also uses leather of often bizarre origin, combining it with metal, wood, and other materials (claws, small bones, wing-cases, lichen, cones, clay, glass, bread mold, rotting carpet, paper linoleum, foam, plastic, and much more). He searches for these fragments of both natural and artificial origin wherever he goes, saving them for the future before they vanish under the impact of time, natural elements, human intervention or, conversely, human indifference. He has the gift to magically transform various items (which are sometimes unattractive as such) into works of new meanings, characteristic of playfulness, imagination, humor, exaggeration, and mysticism. Skála’s admirable “recycling” method is unique and unmistakable even within the international art scene.

Skála loves Nature and his happiest moments are those spent on an old farm in the village of Dřevíč. And perhaps there, far from civilization and close to a mystical Celtic settlement, he created his *Queen*. We know sculptural portrait as a traditional genre represented by busts patiently carved in stone or sculptures modeled in malleable clay. But Skála approached it in his own manner in the *Queen*, and the result is an object created of several components and multiple materials. The main part consists of a piece of wood smoothly sanded by long exposure to water, while the combed bun combines wooden branches, old rubber rings, and electricity cables. The lady’s decorative brooch is made of old rubber hair band and litchi fruit, while her ear is suggested by twisted plastic sheathing. The base is a small wooden oval that once served to support deer antlers. The object originated via composing seemingly incompatible elements, so characteristic of the artist. And the resulting portrait is beautiful – it looks sublime, proud and truly sovereign, as befits a queen...